

Rozdílová tabulka zapracování předpisů EU do návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis EU		
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu				
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
§ 1	<p>Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁾ a.....</p> <p>-----</p> <p>¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015, o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES.</p> <p>²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015, o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006.</p>	32015L0849	(čl. 67 odst. 1)	1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 26. června 2017. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
§ 2 odst. 1 písmeno c)	c) provozovatel hazardní hry podle zákona upravujícího hazardní hry s výjimkou provozovatele peněžité, věcné, okamžité anebo číselné loterie, hry bingo nebo tomboly,	32015L0849	čl. 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2	1. Tato směrnice se vztahuje na tyto povinné osoby: ..... f) poskytovatele služeb hazardních her. 2. S výjimkou kasin a v návaznosti na příslušné posouzení rizik se členské státy mohou rozhodnout osvobodit zcela nebo zčásti od vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, poskytovatele

				některých služeb hazardních her na základě prokázaného nízkého rizika plynoucího z povahy a případně rozsahu provozování těchto služeb. V rámci faktorů zvažovaných při posuzování rizik členské státy hodnotí míru zranitelnosti příslušných transakcí, mimo jiné pokud jde o použité způsoby platby. Členské státy ve svém posouzení rizik uvedou, jak zohlednily veškerá příslušná zjištění uvedená ve zprávách Komise podle článku 6. Jakékoli rozhodnutí, které členský stát přijme podle prvního pododstavce, musí být oznámeno Komisi a doprovázeno odůvodněním vycházejícím ze zvláštního posouzení rizik. Komise o něm uvědomí ostatní členské státy
§ 2 odst. 2 písmena c) a d)	c) podnikatel, který není uveden v odstavci 1 při obchodu v hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší, d) právnická osoba, která není podnikatelem, pokud je oprávněna poskytovat jako službu některou z činností uvedených v odstavci 1, nebo při obchodu v hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší.	32015L0849	čl. 2 odst. 1 písm. e)	1. Tato směrnice se vztahuje na tyto povinné osoby: ..... e) další osoby obchodující se zbožím, pokud jsou platby v částce 10 000 EUR nebo vyšší prováděny nebo přijímány v hotovosti, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny.
§ 4 odst. 4	(4) Skutečným majitelem se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba, která fakticky nebo právně vykonává přímo nebo nepřímo rozhodující vliv na právnickou osobu nebo nad svěřenským fondem nebo obdobným právním uspořádáním bez právní osobnosti; nepřímým vlivem se rozumí vliv vykonávaný prostřednictvím jiné osoby nebo jiných osob. Skutečným majitelem může být zejména a) u obchodní korporace fyzická osoba, 1. která sama nebo na základě dohody s jiným společníkem nebo společníky disponuje více než 25 % hlasovacích práv této obchodní korporace; disponováním s hlasovacími právy se rozumí možnost vykonávat hlasovací práva na základě vlastního uvážení bez ohledu na to, zda a na základě jakého právního důvodu jsou vykonávána, popřípadě možnost ovlivňovat výkon hlasovacích práv jinou osobou, 2. jednající ve shodě s jinou osobou nebo	32015L0849	čl. 3 odst. 6 písm. a) bod ii) a písm. b)	6. „skutečným majitelem“ fyzická osoba nebo osoby, které v konečném důsledku vlastní nebo kontrolují klienta, nebo fyzická osoba nebo osoby, jejichž jménem se transakce nebo činnost provádí, což zahrnuje přinejmenším: ..... a) v případě společností: ..... ii) fyzickou osobu nebo osoby ve vrcholném vedení, jestliže po vyčerpání všech možných prostředků a za podmínky, že neexistuje žádné důvodné podezření, není identifikována žádná osoba podle bodu i) nebo jestliže existuje pochybnost o tom, že identifikovaná osoba nebo osoby jsou skutečnými majiteli; povinné osoby vedou záznamy o krocích učiněných k identifikaci skutečného majitele podle bodu i) a tohoto bodu. b) v případě svěřenských fondů: i) zakladatele;

	<p>osobami, jestliže společně disponují více než 25 % hlasovacích práv této obchodní korporace, nebo</p> <p>3. která je na základě jiné skutečnosti příjemcem alespoň 25 % výnosů z činnosti této obchodní korporace,</p> <p>b) u nadace, ústavu nebo nadačního fondu</p> <p>1. fyzická osoba, která má být příjemcem alespoň 25 % z rozdělovaných prostředků, nebo</p> <p>2. nebylo-li rozhodnuto, kdo bude příjemcem výnosů nadace nebo nadačního fondu, fyzická osoba nebo okruh osob, v jejichž zájmu byla taková instituce založena, nebo v jejichž zájmu působí,</p> <p>c) u spolku, obecně prospěšné společnosti, společenství vlastníků jednotek, církve, náboženské společnosti nebo jiné obdobné právnické osoby fyzická osoba,</p> <p>1. která disponuje více než 25 % jejich hlasovacích práv nebo majetku,</p> <p>2. která má být příjemcem alespoň 25 % z jí rozdělovaných prostředků, nebo</p> <p>3. v jejímž zájmu byla tato právnická osoba založena nebo v jejímž zájmu působí, nebylo-li rozhodnuto, kdo bude příjemcem jejich výnosů,</p> <p>d) u svěřenského fondu nebo obdobného právního uspořádání bez právní osobnosti fyzická osoba,</p> <p>1. která je zakladatelem,</p> <p>2. která je svěřenským správcem,</p> <p>3. která je obmyšleným,</p> <p>4. v jejímž zájmu byl založen nebo v jejímž zájmu působí, není-li určen obmyšlený, nebo</p> <p>5. která je oprávněná k výkonu dohledu nad správou svěřenského fondu nebo obdobného právního uspořádání bez právní osobnosti.</p> <p>Není-li skutečný majitel nebo nelze-li jej určit podle písmene a) až d), považuje se za něj fyzická osoba v nejvyšší řídicí funkci, nebo fyzická osoba, která je členem statutárního orgánu nebo zástupcem právnické osoby v tomto orgánu anebo fyzická</p>			<p>ii) svěřenského správce nebo svěřenské správce;</p> <p>iii) osoby vykonávající dohled nad správou fondu, existují-li;</p> <p>iv) obmyšlení, nebo pokud ještě nebyly určeny konkrétní fyzické osoby, které mají prospěch z právního uspořádání nebo právnické osoby, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu je právní uspořádání nebo právnická osoba založena nebo provozována;</p> <p>v) jakoukoli jinou fyzickou osobu, která v konečném důsledku vykonává kontrolu nad svěřenským fondem prostřednictvím přímého či nepřímého vlastnictví nebo jinými prostředky;</p>
--	---	--	--	--

	osoba v postavení obdobném postavení člena statutárního orgánu.			
§ 4 odst. 5	<p>(5) Politicky exponovanou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí</p> <p>a) fyzická osoba, která je nebo byla ve významné veřejné funkci s celostátním nebo regionálním významem, jako je zejména hlava státu, předseda vlády, ministr, zástupce ministra (náměstek, státní tajemník), člen parlamentu, člen řídicího orgánu politické strany, vedoucí představitel územní nebo obecní samosprávy, člen nejvyššího soudu, ústavního soudu nebo jiného nejvyššího justičního orgánu, proti jehož rozhodnutí obecně až na výjimky nelze použít opravné prostředky, člen účetního dvora, člen vrcholného orgánu centrální banky, vysoký důstojník ozbrojených sil nebo sboru, člen nebo zástupce člena, je-li jím právnická osoba, orgánu obchodní korporace, ovládané státem, velvyslanec nebo vedoucí diplomatické mise, nebo fyzická osoba, která obdobnou funkci vykonává v orgánu Evropské unie nebo v mezinárodní organizaci,</p> <p>b) fyzická osoba, která je</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osobou blízkou k osobě uvedené v písmenu a), 2. společníkem nebo skutečným majitelem stejné právnické osoby, popřípadě svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti, jako osoba uvedená v písmenu a), nebo je o ní povinné osobě známo, že je v jakémkoli jiném blízkém podnikatelském vztahu s osobou uvedenou v písmenu a), nebo 3. skutečným majitelem právnické osoby, popřípadě svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti, o kterém je známo, že bylo vytvořeno ve prospěch osoby uvedené v písmenu a). 	32015L0849	<p>čl. 3 odst. 9 a odst. 11</p> <p>čl. 22</p>	<p>9) „politicky exponovanou osobou“ fyzická osoba, která zastává nebo zastávala významnou veřejnou funkci, včetně:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) hlav států, předsedů vlád, ministrů, náměstků ministrů a státních tajemníků; b) členů parlamentu nebo podobných zákonodárných orgánů; c) členů řídicích orgánů politických stran; d) členů nejvyšších soudů, ústavních soudů nebo dalších nejvyšších justičních orgánů, proti jejichž rozhodnutí nelze s výhradou výjimečných okolností podat opravný prostředek; e) členů účetních dvorů nebo rad centrálních bank; f) velvyslanců, chargés d'affaires a vysokých důstojníků ozbrojených sil; g) členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů podniků ve vlastnictví státu; h) ředitelů, zástupců ředitelů a členů rady nebo osob v rovnocenném postavení v mezinárodní organizaci. Žádná z veřejných funkcí uvedených v bodech a) až h) nezahrnuje středně postavené či nižší úředníky; <p>11) „osobou blízkou“:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) fyzická osoba, o níž je známo, že je skutečným spolumajitelem právnických osob nebo právních uspořádání nebo má jakýkoli jiný blízký obchodní vztah s politicky exponovanou osobou; b) fyzická osoba, která je jediným skutečným majitelem právnické osoby nebo právního uspořádání, o kterých je známo, že ve skutečnosti byly vytvořeny ve prospěch politicky exponované osoby; <p>Pokud politicky exponovaná osoba již nezastává významnou veřejnou funkci v členském státě, třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, musí povinné osoby alespoň po dvanáct měsíců zohledňovat trvající riziko představované touto osobou a uplatní vhodná opatření při zohlednění míry rizika, dokud se nemá za to, že tato osoba již nepředstavuje žádné další riziko specifické pro</p>

			čl. 23	politicky exponované osoby. Opatření podle článků 20 a 21 se použijí rovněž na rodinné příslušníky politicky exponovaných osob nebo osoby blízké politicky exponovaným osobám.
§ 4 odst. 7	(7) Korespondenčním vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí a) poskytování bankovních služeb jednou bankou jako korespondenční bankou jiné bance jako respondenční bance, včetně poskytování běžného nebo jiného účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby, nebo b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi anebo mezi úvěrovými a finančními institucemi navzájem, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční institucí poskytovány obdobné služby jako v písmenu a).	32015L0849	čl. 3 odst. 8	8) „korespondenčním vztahem“: a) poskytování bankovních služeb jednou bankou jako „korespondenční bankou“ jiné bance jako „respondenční bance“, včetně poskytování běžného nebo jiného závazkového účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby; b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi a mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi navzájem, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční institucí poskytovány obdobné služby, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků.
§ 9	Kontrola klienta (1) Kontrolu klienta provádí povinná osoba a) před uskutečněním obchodu mimo obchodní vztah 1. nejpozději v době, kdy je zřejmé, že dosáhne hodnoty 15 000 EUR nebo vyšší, 2. s politicky exponovanou osobou, nebo 3. s osobou usazenou v zemi, kterou na základě označení Evropské komise nebo z jiného důvodu je třeba považovat za vysoce rizikovou, b) v situacích, na které se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 odst. 2 písm. a) až c), a to nejpozději před uskutečněním transakce, c) v době trvání obchodního vztahu, d) uvedená v § 2 odst. 1 písm. c) při obchodu v hodnotě 2 000 EUR nebo vyšší, nebo e) uvedená v § 2 odst. 2 písm. c) a d) při obchodu v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší. (2) Kontrola klienta zahrnuje	32015L0849	čl. 11	Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatnily opatření hloubkové kontroly klienta za těchto okolností: a) při vzniku obchodního vztahu; b) při provádění příležitostné transakce: i) ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny; nebo ii) představujícího převod peněžních prostředků ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ve výši nad 1 000 EUR; c) v případě osob obchodujících se zbožím při provádění příležitostné transakce v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny; d) v případě poskytovatelů služeb hazardních her při výběru výher, vsazení peněžité částky nebo obojím, pokud provádějí transakce ve výši 2 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace,

<p>a) získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu, b) zjišťování vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele, pokud je klientem právnická osoba, svěřenský fond nebo jiné právní uspořádání bez právní osobnosti, a přijetí opatření ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele, c) průběžné sledování obchodního vztahu včetně přezkoumávání obchodů prováděných v průběhu daného vztahu za účelem zjištění, zda obchody jsou v souladu s tím, co je povinné osobě známo o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu, d) přezkoumávání zdrojů peněžních prostředků nebo jiného majetku, kterého se obchod nebo obchodní vztah týká a e) v rámci obchodního vztahu s politicky exponovanou osobou též přiměřená opatření ke zjištění původu jejího majetku.</p> <p>(3) Povinná osoba provádí kontrolu klienta podle odstavce 2 písm. c) a d) v rozsahu potřebném k posouzení možného rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo obchodu. Osobám oprávněným k provádění kontroly plnění povinností podle § 35 odůvodní povinná osoba přiměřenost rozsahu kontroly klienta a doloží způsob jejího provádění nebo ověření splnění podmínek pro zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta podle § 13 nebo pro výjimku z identifikace a kontroly klienta podle § 13a, a to s ohledem na výše uvedená rizika.</p> <p>(4) Při posuzování možného rizika podle odstavce 3 povinná osoba zohlední rizikové faktory uvedené v hodnocení rizik podle § 21a.</p> <p>(5) Povinná osoba pro jednotlivé typy jí poskytovaných obchodů stanoví na základě hodnocení rizik podle § 21a hodnotu obchodu, při jejímž dosažení vždy provede kontrolu klienta. Tato hodnota nemůže být vyšší než částka uvedená</p>		<p>čí. 13</p>	<p>nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny; e) při podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu; f) při pochybnostech o pravdivosti nebo adekvátnosti již dříve získaných údajů o totožnosti klienta.</p> <p>1. Opatření hloubkové kontroly klienta zahrnují: a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje; b) zjištění totožnosti skutečného majitele a přijetí náležitých opatření pro ověření jeho totožnosti, aby se povinná osoba ujistila, že skutečného majitele zná; to zahrnuje přijetí náležitých opatření k tomu, aby pochopila strukturu vlastnictví a kontroly klienta v případě právnických osob, svěřenských fondů, společností, nadací a podobných právních uspořádání; c) posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu; d) průběžné sledování obchodního vztahu včetně kontroly transakcí prováděných v jeho průběhu, aby bylo zajištěno, že prováděné transakce jsou v souladu s tím, co povinná osoba ví o klientovi, o jeho obchodním a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků, a zajištění průběžné aktualizace příslušných dokumentů, údajů nebo informací.</p> <p>Při provádění opatření uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) musí povinné osoby rovněž ověřit, že každá osoba, která prohlašuje, že jedná jménem klienta, je k tomu oprávněna, a zjistit a ověřit totožnost této osoby.</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatňovaly všechny požadavky na hloubkovou kontrolu klienta stanovené v odstavci 1. Povinné osoby však mohou určit rozsah takových opatření při zohlednění míry rizika.</p> <p>3. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlednily alespoň proměnné uvedené v příloze I.</p> <p>(Příloha I Toto je demonstrativní výčet rizikových proměnných,</p>
---	--	---------------	---

	<p>v odstavci 1.</p> <p>(6) Při provádění kontroly klienta povinná osoba zjišťuje a zaznamenává u</p> <p>a) skutečného majitele údaje k ověření jeho totožnosti a postup při jeho zjišťování,</p> <p>b) obmyšleného svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti, který je určen na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétního obmyšleného v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva,</p> <p>c) oprávněné osoby ze životního pojištění, která je</p> <p>1. určena jako konkrétní osoba nebo právní uspořádání bez právní osobnosti, její jméno a příjmení nebo název,</p> <p>2. určena na základě jejího vztahu k pojištěnému anebo jinak, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétní oprávněné osoby v okamžiku výplaty plnění,</p> <p>3. politicky exponovanou osobou, všechny významné okolnosti a průběh obchodního vztahu.</p> <p>(7) Klient poskytne povinné osobě informace, které jsou k provedení kontroly nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů.</p> <p>(8) Povinná osoba může pro účely tohoto zákona pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění účelu tohoto zákona.</p>		<p>kteří povinné osoby musí zohlednit při určování toho, do jaké míry uplatnit opatření hloubkové kontroly klienta podle čl. 13 odst. 3:</p> <p>i) účel účtu nebo obchodního vztahu;</p> <p>ii) výše aktiv, která mají být klientem uložena, nebo objem uskutečněných transakcí;</p> <p>iii) pravidelnost nebo délka trvání obchodního vztahu.)</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby povinné osoby byly schopny příslušným orgánům nebo orgánům stavovské samosprávy prokázat, že opatření odpovídají identifikovaným rizikům praní peněz a financování terorismu.</p> <p>5. V případě životního nebo jiného investičního pojištění členské státy zajistí, aby úvěrové instituce a finanční instituce, vedle vyžadovaných opatření hloubkové kontroly klienta týkající se klienta a skutečného majitele, provedly následující opatření hloubkové kontroly klienta týkající se příjemců plnění ze životního pojištění a jiného investičního pojištění, jakmile jsou příjemci identifikováni nebo určení:</p> <p>a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako jmenovitě osoby nebo právní uspořádání, zjistí jejich jména;</p> <p>b) v případě příjemců, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii anebo jinak, o nich získají dostatek informací, aby se úvěrová instituce nebo finanční instituce ujistila, že bude schopna zjistit totožnost příjemce v okamžiku výplaty plnění.</p> <p>S ohledem na první pododstavec písm. a) a b) se totožnost příjemců ověřuje v okamžiku výplaty plnění. V případě celkového nebo částečného postoupení životního nebo jiného investičního pojištění třetí osobě identifikují úvěrové instituce a finanční instituce, které o postoupení vědí, skutečného majitele v okamžiku postoupení fyzické nebo právnické osobě nebo právnímu uspořádání, v jejichž prospěch plyne hodnota postoupeného pojištění.</p> <p>6. V případě obmyšlených svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání, kteří jsou určeni na</p>
--	---	--	--

			<p>základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, získá povinná osoba dostatek informací o obmyšleném, aby se ujistila, že bude schopna zjistit totožnost obmyšleného v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva.</p> <p>čl. 18 odst. 1</p> <p>1. V případech uvedených v člancích 19 až 24, při jednání s osobami usazenými v třetích zemích, které Komise označila za vysoce rizikové třetí země, a v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které určí členské státy nebo povinné osoby, členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly opatření zesílené hloubkové kontroly klienta s cílem náležitě řídit a zmírnit uvedená rizika.</p> <p>Opatření zesílené hloubkové kontroly klienta není nutné uplatňovat automaticky na pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky povinných osob usazených v Unii, jež se nacházejí ve vysoce rizikových třetích zemích, jestliže tyto pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy podle článku 45. Členské státy zajistí, aby povinné osoby tyto případy řešily použitím přístupu založeného na posouzení rizik.</p> <p>čl. 20</p> <p>Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, členské státy kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 po povinných osobách vyžadují, aby: a) měly zavedeny náležité systémy řízení rizik včetně postupů založených na posouzení rizik ke zjištění, zda klient nebo skutečný majitel klienta je politicky exponovanou osobou; b) v případě obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami uplatňovaly tato opatření:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) získaly souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s takovými osobami; ii) přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit zdroj majetku a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodních vztazích nebo transakcích s takovými osobami; iii) prováděly zesílené průběžné sledování těchto obchodních vztahů.
--	--	--	--

			<p>čl. 21</p> <p>Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění, nebo je-li to vyžadováno, skutečný majitel příjemce plnění jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v okamžiku výplaty nebo v okamžiku celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je zjištěno vyšší riziko, členské státy kromě uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 vyžadují, aby povinné osoby:</p> <p>a) informovaly vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno;</p> <p>b) provedly zesílenou kontrolu celého obchodního vztahu s pojistníkem.</p>
			<p>čl. 30 odst. 1</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané v rejstříku na jejich území měly povinnost získat a mít adekvátní, přesné a současné informace o svém skutečném vlastnictví, včetně údajů o skutečné držené účasti. Členské státy zajistí, aby tyto subjekty měly povinnost povinným osobám při provádění opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II poskytnout kromě informací o svém právním majiteli i informace o svém skutečném majiteli.</p>
			<p>čl. 40 odst. 1</p> <p>1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uchovávaly následující dokumenty a informace v souladu s vnitrostátním právem za tím účelem, aby finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány mohly předcházet možnému praní peněz nebo financování terorismu, odhalovat je a vyšetřovat: a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii dokumentů a informací, které jsou zapotřebí ke splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta podle kapitoly II, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce; b) další doklady a záznamy transakcí skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platného vnitrostátního práva, které jsou nezbytné k identifikaci</p>

				transakcí, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce. Členské státy zajistí, aby povinné osoby po uplynutí dob uchovávání uvedených v prvním pododstavci osobní údaje smazaly, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak a neurčí, za jakých podmínek povinné osoby smějí nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou další uchovávání osobních údajů povolit nebo požadovat poté, co provedou důkladné posouzení jeho nezbytnosti a přiměřenosti, a považují-li toto další uchovávání osobních údajů odůvodněně za nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Doba tohoto dalšího uchovávání nesmí přesáhnout dodatečných pět let.
§ 11 odst. 2	(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. e) a g) nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny osobou stejného typu působící na území státu, který jí ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie a v němž je vůči ní uplatňován dozor na úrovni odpovídající právu Evropské unie.	32015L0849	čl. 25 čl. 26 odst. 1	Členské státy mohou dovolit, aby se povinné osoby při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) spoléhaly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na povinné osobě, jež se spoléhá na třetí osobu. 1. Pro účely tohoto oddílu se „třetími osobami“ rozumějí povinné osoby, které jsou uvedeny v článku 2, členské organizace nebo sdružení těchto povinných osob, nebo jiné instituce či osoby, které se nacházejí v členském státě nebo třetí zemi a u nichž platí, že: a) uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a požadavky na vedení záznamů, které jsou v souladu s požadavky stanovenými touto směrnicí, a b) dodržování požadavků této směrnice z jejich strany je předmětem dozoru v souladu s kapitolou VI oddílem 2.
§ 11 odst. 3	(3) Povinná osoba, která postupuje podle odstavce 1 nebo 2, musí mít zajištěno poskytnutí informací, včetně kopií příslušných dokladů, o identifikaci klienta, účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu, vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti skutečného majitele od úvěrové nebo finanční instituce nebo osoby, která identifikaci nebo zjištění příslušných údajů provedla.	32015L0849	čl. 27	1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby získaly od třetí osoby, na niž se spoléhají, nezbytné informace týkající se požadavků na hloubkovou kontrolu klienta uvedených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c). 2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, na které se klient obrátí, podnikly náležité kroky k zajištění toho, aby třetí osoby na vyžádání neprodleně poskytly příslušné kopie údajů o zjišťování a ověřování totožnosti a další

				příslušnou dokumentaci o totožnosti klienta nebo skutečného majitele.
§ 11 odst. 4	Za provedení úkonů podle odstavce 1 a 2 odpovídá povinná osoba, jako by je provedla sama.	32015L0849	čl. 25	Členské státy mohou dovolit, aby se povinné osoby při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) spoléhaly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na povinné osobě, jež se spoléhá na třetí osobu.
§ 11 odst. 7 a 8	<p>(7) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) a b) bodech 1 až 11, která uzavře s klientem písemnou smlouvu o poskytnutí finanční služby, může bez fyzické přítomnosti klienta, který je fyzickou osobou, nebo fyzické osoby jednající za klienta, je-li klient právnickou osobou, provést identifikaci klienta, jestliže</p> <p>a) klient zašle povinné osobě kopie pořízené způsobem uvedeným v § 10 odst. 4</p> <p>1. příslušných částí průkazu totožnosti a nejméně jednoho dalšího podpůrného dokladu, z nichž lze zjistit identifikační údaje příslušné fyzické osoby, druh a číslo průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti,</p> <p>2. dokladu potvrzujícího existenci účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce nebo u zahraniční úvěrové instituce působící na území státu Evropského hospodářského prostoru,</p> <p>b) první platba z této smlouvy se uskuteční prostřednictvím účtu podle písmene a) bodu 2 a</p> <p>c) povinná osoba nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta.</p> <p>(8) Bez fyzické přítomnosti klienta, který je fyzickou osobou, nebo fyzické osoby jednající jménem klienta, je-li klient právnickou osobou, může povinná osoba provést identifikaci klienta, jestliže</p> <p>a) klient sdělí povinné osobě identifikační údaje podle § 5 odst. 1 a požadované další údaje k identifikaci podle § 5 odst. 2 jí stanoveným způsobem,</p> <p>b) povinná osoba ověří totožnost příslušné fyzické</p>	32015L0849	čl. 13 odst. 1 písm. a)	1. Opatření hloubkové kontroly klienta zahrnují: a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje;

	<p>osoby u kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího elektronickou identifikaci a služby vytvářející důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu³⁰⁾ a</p> <p>c) povinná osoba nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta.</p> <p>³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014, o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.</p>			
§ 11 odst. 8 písm. b)	b) povinná osoba ověří totožnost příslušné fyzické osoby u kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího elektronickou identifikaci a služby vytvářející důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu	32014R0910		
§ 11 odst. 10	(10) Povinné osoby si při postupu podle odstavců 1 a 2 za účelem plnění povinností podle § 9 mohou vzájemně vyměňovat příslušné informace související s obchody, jež se jejich prostřednictvím uskutečňují. Výměna informací a spoléhání se na jinou osobu při činnostech podle odstavců 1, 2 a 5 až 8 není možné u osob působících ve vysoce rizikových třetích zemích, s výjimkou poboček a dceřiných společností osob usazených v některém z členských států Evropské unie, naplňujících v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie.	32015L0849	<p>čl. 26 odst. 2</p> <p>čl. 27</p>	<p>2. Členské státy zakáží povinným osobám spoléhat se na třetí osoby usazené ve vysoce rizikových třetích zemích. Členské státy mohou z uvedeného zákazu vyjmout pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky povinných osob usazených v Unii, jestliže tyto pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy podle článku 45.</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby získaly od třetí osoby, na niž se spoléhají, nezbytné informace týkající se požadavků na hloubkovou kontrolu klienta uvedených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c).</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, na které se klient obrátí, podnikly náležité kroky k zajištění toho, aby třetí osoby na vyžádání neprodleně poskytly příslušné kopie údajů o zjišťování a ověřování totožnosti a další příslušnou dokumentaci o totožnosti klienta nebo skutečného majitele.</p>
§ 13 úvodní část textu odst.	Povinná osoba může provádět zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta ve vztahu ke kategoriím	32015L0849	čl. 15 odst. 1	1. Pokud členský stát nebo povinná osoba určí oblasti s nižším rizikem, může tento členský stát povinným

1	klientů s potenciálně nižším rizikem zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, a to pokud je klient		čl. 16	<p>osobám povolit, aby uplatňovaly opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta.</p> <p>Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu vztahujících se na typy klientů, zeměpisné oblasti a konkrétní produkty, služby, transakce nebo distribuční kanály zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným nižším rizikem uvedené v příloze II.</p> <p>(Příloha II Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného nižšího rizika podle článku 16: 1) Rizikové faktory klienta: a) akciové společnosti kotované na burze a podléhající požadavkům na zveřejnění (buď podle pravidel burzy, nebo právních předpisů nebo vynutitelných prostředků), které ukládají požadavky na zajištění přiměřené transparentnosti, pokud jde o skutečné vlastnictví; b) orgány veřejné správy nebo státní podniky; c) klienti usazení v zeměpisných oblastech s nižším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3. 2) Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů: a) životní pojištění, za něž je pojistné nízké; b) pojištění v rámci systémů důchodového zabezpečení, jestliže neexistuje žádná možnost odkupu pojištění a pojištění nemůže být použito jako zajištění; c) zaměstnanecký systém důchodového, výsluhového nebo podobného zabezpečení, z kterého se zaměstnancům vyplácí důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci systému; d) finanční produkty nebo služby, které poskytují vhodně vymezené a omezené služby určitým typům klientů s cílem zvýšit přístup za účelem finančního začlenění; e) produkty, u nichž rizika praní peněz a financování terorismu snižují další faktory, jako například limity u elektronické peněženky nebo transparentnost vlastnictví (například některé typy elektronických peněz). 3) Faktory zeměpisného rizika:</p>
---	---	--	--------	---

				<p>a) členské státy; b) třetí země uplatňující účinné systémy v boji proti praní peněz a financování terorismu; c) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s nízkou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti; d) třetí země, které podle věrohodných zdrojů, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, mají požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s revidovanými doporučeními FATF a které tyto požadavky účinně uplatňují.)</p>
§ 13 odst. 3	<p>(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 postačí, když povinná osoba pouze</p> <p>a) ověří, zda jsou splněny uvedené podmínky, b) vhodným způsobem zjistí a zaznamená identifikační údaje klienta a c) zjistí podle informací, které má k dispozici, zda některý z klientů, poskytovaný produkt nebo konkrétní obchod nepředstavuje zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu; v případě pochybnosti se zjednodušená identifikace a kontrola klienta podle odstavců 1 a 2 neuplatní.</p>	32015L0849	<p>čl. 15 odst. 2</p> <p>čl. 16</p>	<p>2. Před použitím opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta povinné osoby ověří, zda daný obchodní vztah nebo daná transakce představuje nižší stupeň rizika.</p> <p>Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu vztahujících se na typy klientů, zeměpisné oblasti a konkrétní produkty, služby, transakce nebo distribuční kanály zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným nižším rizikem uvedené v příloze II.</p>
§ 13a	<p>Výjimky z povinnosti identifikace a kontroly klienta</p> <p>(1) Povinnost identifikovat a kontrolovat klienta není třeba plnit u</p> <p>a) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které nelze dobíjet, pokud nejvyšší uchovávaná částka nepřekročí 250 EUR, nebo 500 EUR, jde-li o elektronické peníze, které mohou být použity pouze k provedení vnitrostátní platební transakce, b) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které lze dobíjet, pokud může být použito pouze k provedení vnitrostátní platební transakce a celkový měsíční limit pro odchozí platby a současně i nejvyšší uchovávaná částka nepřesahuje 250 EUR, nebo</p> <p>(2) Platební prostředky uvedené v odstavci 1 lze</p>	32015L0849	<p>čl. 12 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2</p>	<p>1. Odchylně od čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a c) a článku 14 a na základě vhodného posouzení rizik, jež prokáže nízké riziko, může členský stát povinným osobám povolit, aby neuplatňovaly určitá opatření hloubkové kontroly klienta ve vztahu k elektronickým penězům, jsou-li splněny všechny tyto podmínky zmírňující riziko:</p> <p>a) platební prostředek není dobíjecí nebo má stanoven měsíční limit pro platební transakce nejvýše 250 EUR, jež lze čerpat jen v tomto členském státě; b) maximální částka uchovávaná elektronicky nepřekračuje 250 EUR;</p> <p>.....</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby se odchylka stanovená v odstavci 1 nevztahovala na zpětnou výměnu peněžní hodnoty elektronických peněz za hotovost ani na výběr</p>

	<p>používat výhradně k nákupu zboží nebo služeb a nesmí být pořizovány nebo dobíjeny prostřednictvím anonymních elektronických peněz.</p> <p>(3) Výjimka podle odstavce 1 se nepoužije, když je na žádost držitele platebního prostředku zpětně vyměněna částka vyšší než 100 EUR.</p> <p>(4) Povinná osoba sleduje transakce týkající se platebního prostředku uvedeného v odstavci 1 tak, aby bylo možné zjistit podezřelý obchod podle § 6.</p>			<p>hotovosti z takové peněžní hodnoty, je-li vyměřovaná částka vyšší než 100 EUR.</p>
§ 13a odst. 1 písm. c)	<p>c) platebních služeb poskytovaných prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě jinak než s využitím elektronických peněz, pokud hodnota jednotlivé transakce nepřesáhne 250 EUR a současně celkový limit plateb realizovaných z jednoho telefonního čísla pro kalendářní rok nepřesahuje 2 500 EUR.</p>	32015R0847	čl. 2 odst. 3	<p>3. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků uskutečněné pomocí platební karty, nástroje elektronických peněz, mobilního telefonu nebo jakéhokoli jiného digitálního zařízení či zařízení informačních technologií s podobnými charakteristikami, a to předplaceného i placeného následně, pokud jsou splněny tyto podmínky: a) uvedená karta, nástroj nebo zařízení jsou použity výhradně k platbě za zboží nebo služby a b) veškeré převody plynoucí z této transakce doprovází číslo uvedené karty, nástroje nebo zařízení.</p>
§ 14	<p>Výjimka z povinnosti uvádět informace doprovázející převody peněžních prostředků</p> <p>Povinnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰), se nevztahují na převody peněžních prostředků nebo peněžní služby, jimiž se provádí platba za dodávku zboží nebo poskytování služeb, pokud</p> <p>a) se převod uskuteční v České republice,</p> <p>b) poskytovatel platebních služeb příjemce je prostřednictvím příjemce platby vždy schopen pomocí jedinečného identifikátoru transakce vysledovat převod peněžních prostředků od fyzické nebo právnické osoby, která má s příjemcem dohodu o dodávce zboží nebo poskytnutí služeb, a</p> <p>c) převáděná hodnota nepřekročí 1 000 EUR.</p>	32015R0847	čl. 2 odst. 5	<p>5. Členský stát se může rozhodnout neuplatňovat toto nařízení na převody peněžních prostředků na svém území na platební účet příjemce umožňující výhradně platby za dodání zboží nebo poskytnutí služeb, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky: a) na poskytovatele platebních služeb příjemce se vztahuje směrnice (EU) 2015/849; b) poskytovatel platebních služeb příjemce je schopen pomocí jedinečného identifikátoru transakce vysledovat skrze příjemce převod peněžních prostředků od osoby, která má s příjemcem smlouvu o dodání zboží nebo poskytnutí služeb; c) hodnota převáděných peněžních prostředků nepřesahuje 1 000 EUR</p>
§ 15 odst. 1 a 3	<p>Neuskutečnění obchodu</p> <p>(1) Povinná osoba odmítne uskutečnění obchodu nebo navázání obchodního vztahu anebo ukončí</p>	32015L0849	čl. 14 odst. 4	<p>4. Členské státy vyžadují, aby povinná osoba v případě, že není schopna splnit požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce</p>

	<p>obchodní vztah v případě, že je dána identifikační povinnost podle § 7 odst. 1 nebo 2 a</p> <p>a) klient</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. se odmítne podrobit identifikaci, 2. odmítne doložit plnou moc podle § 8 odst. 4, nebo 3. neposkytne potřebnou součinnost při kontrole podle § 9, <p>b) z jiného důvodu nelze provést identifikaci anebo kontrolu klienta, nebo</p> <p>c) má-li osoba provádějící identifikaci nebo kontrolu pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo o pravosti předložených dokladů.</p> <p>(3) K obchodnímu vztahu s politicky exponovanou osobou je třeba souhlas statutárního orgánu povinné osoby nebo jím pověřené osoby k řízení v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.</p>			<p>písm. a), b) nebo c), neprovedla transakci prostřednictvím bankovního účtu, nenavázala obchodní vztah ani neuskutečnila transakci a aby ukončila obchodní vztah a zvážila podání oznámení podezřelé transakce finanční zpravodajské jednotce ve vztahu ke klientovi podle článku 33.</p> <p>čl. 20</p> <p>Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, členské státy kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 po povinných osobách vyžadují, aby:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) měly zavedeny náležité systémy řízení rizik včetně postupů založených na posouzení rizik ke zjištění, zda klient nebo skutečný majitel klienta je politicky exponovanou osobou; b) v případě obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami uplatňovaly tato opatření: <ol style="list-style-type: none"> i) získaly souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s takovými osobami; ii) přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit zdroj majetku a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodních vztazích nebo transakcích s takovými osobami; iii) prováděly zesílené průběžné sledování těchto obchodních vztahů. <p>čl. 21</p> <p>Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění, nebo je-li to vyžadováno, skutečný majitel příjemce plnění jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v okamžiku výplaty nebo v okamžiku celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je zjištěno vyšší riziko, členské státy kromě uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 vyžadují, aby povinné osoby: a) informovaly vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno; b) provedly zesílenou kontrolu celého obchodního vztahu s pojistníkem</p>
§ 16 odst. 1	1) Povinná osoba uchovává po dobu 10 let od uskutečnění obchodu nebo od ukončení obchodního	32015L0849	čl. 40	1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uchovávaly následující dokumenty a informace v souladu s

	<p>vztahu s klientem</p> <p>a) identifikační údaje získané podle § 8 odst. 1 až 3 nebo na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků 20),</p> <p>b) kopie dokladů předložených k identifikaci, byly-li pořízovány,</p> <p>c) údaj o tom, kdo a kdy provedl první identifikaci klienta,</p> <p>d) informace a kopie dokumentů získané v rámci kontroly klienta podle § 9,</p> <p>e) dokumenty odůvodňující výjimku z identifikace a kontroly klienta podle § 13a a</p> <p>f) v případě zastupování originál nebo ověřenou kopii plné moci nebo číslo jednací rozhodnutí soudu o jmenování opatrovníka.</p>		<p>vnitrostátním právem za tím účelem, aby finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány mohly předcházet možnému praní peněz nebo financování terorismu, odhalovat je a vyšetřovat: a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii dokumentů a informací, které jsou zapotřebí ke splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta podle kapitoly II, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce; b) další doklady a záznamy transakcí skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platného vnitrostátního práva, které jsou nezbytné k identifikaci transakcí, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce. Členské státy zajistí, aby povinné osoby po uplynutí dob uchovávání uvedených v prvním pododstavci osobní údaje smazaly, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak a neurčují, za jakých podmínek povinné osoby smějí nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou další uchovávání osobních údajů povolit nebo požadovat poté, co provedou důkladné posouzení jeho nezbytnosti a přiměřenosti, a považují-li toto další uchovávání osobních údajů odůvodněně za nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Doba tohoto dalšího uchovávání nesmí přesáhnout dodatečných pět let.</p> <p>2. Pokud k 25. červnu 2015 probíhá v některém členském státě soudní řízení týkající se předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu nebo jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání a povinná osoba má informace nebo dokumenty vztahující se k tomuto řízení, může je uchovávat v souladu s vnitrostátním právem po dobu pěti let od 25. června 2015. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů platné pro probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dalších pět let, bylo-li zjištěno, že je toto další uchovávání nezbytné a přiměřené pro předcházení, odhalování, vyšetřování</p>
--	--	--	--

				nebo stíhání domnělého praní peněz nebo financování terorismu.
§ 21 odst. 1 a 2	<p>(1) Povinná osoba zavede a uplatňuje odpovídající strategie a postupy vnitřní kontroly a komunikace ke zmírňování a účinnému řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu identifikovaných v hodnocení rizik podle § 21a a k naplnění dalších povinností stanovených tímto zákonem.</p> <p>(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h) vypracuje ve lhůtě do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, na základě hodnocení rizik podle § 21a a v rozsahu, ve kterém provádí činnosti podléhající působnosti tohoto zákona, písemně systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření k naplnění povinností stanovených tímto zákonem (dále jen „systém vnitřních zásad“). Součástí písemného systému vnitřních zásad je i písemné hodnocení rizik podle § 21a odst. 2. Systém vnitřních zásad včetně hodnocení rizik schvaluje statutární orgán povinné osoby.</p>	32015L0849	čl. 8 odst. 3 až 5	<p>3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly zavedeny strategie, kontroly a postupy ke zmírňování a účinnému řízení rizik praní peněz a financování terorismu identifikovaných na úrovni Unie, členského státu a povinné osoby. Tyto strategie, kontroly a postupy musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.</p> <p>4. Strategie, kontroly a postupy uvedené v odstavci 3 zahrnují:</p> <p>a) vypracování vnitřních strategií, kontrol a postupů, včetně modelových postupů řízení rizik, hloubkové kontroly klienta, oznamování, vedení záznamů, vnitřní kontroly, kontroly dodržování předpisů – včetně jmenování kontrolora dodržování předpisů na řídicí úrovni, pokud je to vhodné vzhledem k rozsahu a povaze podnikání – a prověřování zaměstnanců;</p> <p>b) pokud to odpovídá rozsahu a povaze podnikání, nezávislý útvar auditu pro ověřování vnitřních strategií, kontrol a postupů uvedených v písmeni a).</p> <p>5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby získaly souhlas svého vrcholného vedení se strategiemi, kontrolami a postupy, které zavádějí, a tam, kde je to vhodné, sledovaly a posilovaly přijatá opatření.</p>
§ 21a	<p>(1) Povinná osoba identifikuje a posoudí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, která mohou nastat v rámci její činnosti podléhající působnosti tohoto zákona. Při posuzování rizik zohlední povinná osoba i faktory možného vyššího rizika, uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.</p> <p>(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h) vypracuje nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou písemné hodnocení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu pro typy poskytovaných obchodů a obchodních vztahů, a to v rozsahu, ve kterém provádí činnosti podléhající působnosti tohoto zákona. Zohlední v něm rizikové faktory, zejména typ klienta, účel, pravidelnost a délku trvání</p>	32015L0849	čl. 8	<p>Členské státy zajistí, aby povinné osoby podnikly vhodné kroky k identifikaci a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu s přihlédnutím k rizikovým faktorům, jako jsou faktory týkající se jejich klientů, zemí nebo zeměpisných oblastí, produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů. Tyto kroky musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.</p> <p>2. Posouzení rizik uvedená v odstavci 1 musí být doložena, aktualizována a k dispozici relevantním příslušným orgánům a dotčeným orgánům stávkové samosprávy. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že se individuální doložená posouzení rizik nevyžadují, jestliže jsou zvláštní rizika v daném odvětví zřetelná a známá.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly zavedeny strategie, kontroly a postupy ke zmírňování a účinnému řízení rizik praní peněz a financování terorismu</p>

	<p>obchodního vztahu nebo obchodu mimo obchodní vztah, typ produktu, hodnotu a způsob uskutečnění obchodu a rizikovost zemí nebo zeměpisných oblastí, k nimž se obchody vztahují.</p> <p>(3) Součástí hodnocení rizik podle odstavců 1 a 2 jsou i opatření pro vnitřní kontrolu, kontrolu dodržování právních předpisů a prověřování zaměstnanců povinné osoby a podle rozsahu a povahy činností povinné osoby i zřízení nezávislého útvaru pro testování těchto opatření, strategií a postupů podle § 21 odst. 1.</p> <p>(4) Povinná osoba hodnocení rizik podle odstavce 2 pravidelně aktualizuje, a to zejména před zahájením poskytování nových produktů.</p> <p>(5) Povinné osoby, které jsou součástí skupiny, uplatňují skupinové strategie a postupy pro boj proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, včetně postupů ochrany údajů v rozsahu, který právo třetího státu umožňuje, a strategií a postupů pro sdílení informací v rámci skupiny. Uvedené strategie a postupy se rovněž uplatňují v pobočkách a dceřiných společnostech v jiných členských státech a třetích zemích.</p>		<p>čl. 13 odst. 3</p> <p>čl. 18 odst. 3</p> <p>čl. 45 odst. 1</p>	<p>identifikovaných na úrovni Unie, členského státu a povinné osoby. Tyto strategie, kontroly a postupy musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.</p> <p>4. Strategie, kontroly a postupy uvedené v odstavci 3 zahrnují:</p> <p>a) vypracování vnitřních strategií, kontrol a postupů, včetně modelových postupů řízení rizik, hloubkové kontroly klienta, oznamování, vedení záznamů, vnitřní kontroly, kontroly dodržování předpisů – včetně jmenování kontrolora dodržování předpisů na řídicí úrovni, pokud je to vhodné vzhledem k rozsahu a povaze podnikání – a prověřování zaměstnanců;</p> <p>b) pokud to odpovídá rozsahu a povaze podnikání, nezávislý útvar auditu pro ověřování vnitřních strategií, kontrol a postupů uvedených v písmeni a).</p> <p>5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby získaly souhlas svého vrcholného vedení se strategiemi, kontrolami a postupy, které zavádějí, a tam, kde je to vhodné, sledovaly a posilovaly přijatá opatření</p> <p>3. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlednily alespoň proměnné uvedené v příloze I.</p> <p>3. Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným vyšším rizikem uvedené v příloze III.</p> <p>1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které jsou součástí skupiny, zavedly skupinové strategie a postupy, včetně postupů ochrany údajů a strategií a postupů pro sdílení informací v rámci skupiny pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Uvedené strategie a postupy musí být účinně zavedeny v pobočkách a většinově vlastněných dceřiných podnicích v členských státech a třetích zemích.</p>
§ 24 odst. 2	(2) Povinné osoby poskytnou klientům před navázáním obchodního vztahu nebo provedením obchodu mimo obchodní vztah informace	32015L0849	čl. 41 odst. 3	3. Povinné osoby poskytnou novým klientům informace požadované podle článku 10 směrnice 95/46/ES před navázáním obchodního vztahu nebo provedením

	požadované podle zákona o ochraně osobních údajů. Tyto informace obsahují zejména obecné upozornění týkající se povinnosti povinných osob podle tohoto zákona zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, jak jsou uvedeny v § 1.			příležitostné transakce. Tyto informace obsahují zejména obecné upozornění týkající se právních povinností povinných osob podle této směrnice zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, jak je uvedeno v článku 1 této směrnice.
§ 24a	<p>(1) Povinná osoba ve svých pobočkách a dceřiných společnostech, působících ve státech, které nejsou státy Evropského hospodářského prostoru, uplatňuje opatření pro kontrolu klienta a uchování záznamů, která jsou alespoň rovnocenná požadavkům práva Evropské unie¹). Za tím účelem jim předává relevantní informace o uplatňovaných metodách a postupech.</p> <p>(2) Povinná osoba, která má pobočku nebo dceřinou společnost ve státě, jehož právní předpisy nedovolují uplatňování rovnocenných opatření podle odstavce 1, o tom informuje Úřad a přijme odpovídající doplňková opatření k účinnému zvládnutí rizika zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu a zabránění přenosu těchto rizik na území České republiky a dalších států Evropského hospodářského prostoru.</p> <p>(3) Povinná osoba, která má pobočku nebo provozovnu v jiném členském státě Evropské unie, zajistí, že tato pobočka nebo provozovna dodržuje vnitrostátní předpisy v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu tohoto jiného členského státu.</p> <p>(4) Povinná osoba na žádost Úřadu v jím stanovené lhůtě sdělí informaci, zda udržuje nebo v předchozích 10 letech udržovala obchodní vztah s konkrétní fyzickou nebo právnickou osobou, vůči níž měla povinnost identifikace, a o povaze tohoto vztahu. K tomuto účelu zavede povinná osoba účinný systém, odpovídající velikosti instituce a povaze její podnikatelské činnosti.</p>	32015L0849	<p>čl. 42</p> <p>čl. 45 odst. 2 a 3</p>	<p>Členské státy vyžadují, aby jejich povinné osoby měly k dispozici systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožní úplně a rychle zodpovídat dotazy své finanční zpravodajské jednotky nebo jiných orgánů na to, zda udržují nebo v pěti letech předcházejících dotazu udržovaly obchodní vztah s konkrétními osobami, a na povahu tohoto vztahu, a to prostřednictvím zabezpečených kanálů a způsobem, který zajistí plnou důvěrnost těchto dotazů.</p> <p>2. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které mají provozovny v jiném členském státě, zajistily, že tyto provozovny dodržují vnitrostátní předpisy tohoto jiného členského státu přijaté k provedení této směrnice. 3. Členské státy zajistí, aby v případě, že povinné osoby mají pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky určitého členského státu, tyto pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky v třetí zemi uplatňovaly požadavky dotčeného členského státu, včetně ochrany údajů, v rozsahu, který právo dané třetí zemí umožňuje.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby v případě, že povinné osoby mají pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky určitého členského státu, tyto pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky v třetí zemi uplatňovaly požadavky dotčeného členského státu, včetně ochrany údajů, v rozsahu, který právo dané třetí zemí umožňuje</p>
§ 25 odst. 2	c) zjistí a zhodnotí opatření prováděná respondenční	32015L0849	čl. 19	Pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy

písm. c)	institucí proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, včetně způsobu a kvality provádění identifikace a kontroly klienta a schopnosti poskytnout tyto informace na vyžádání, jakož i schopnosti poskytování informací o plátcí a příjemci při převodech peněžních prostředků.			s určitou respondenční institucí ze třetí země, členské státy vedle opatření zesílené hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 po svých úvěrových institucích a finančních institucích vyžadují, aby: a) shromáždily dostatek informací o této respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze podnikání respondenční instituce a z veřejně dostupných informací zjistily, jakou má instituce pověst a jak kvalitní je dozor; b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu; c) získaly od vrcholného vedení souhlas před navázáním nových korespondenčních vztahů; d) zdokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce; e) ujistily se s ohledem na průběžné korespondenční účty, že respondenční instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenční instituce, a prováděla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu a že na vyžádání je korespondenční instituci schopna poskytnout relevantní údaje o hloubkové kontrole klienta.
§ 29b	Uchování údajů o skutečném majiteli (1) Právníká osoba vede a průběžně zaznamenává aktuální údaje ke zjištění a ověření totožnosti svého skutečného majitele včetně údajů o skutečnosti, která zakládá postavení skutečného majitele či jiného odůvodnění, proč je tato osoba považována za skutečného majitele. (2) Svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení vůči jinému právnímu uspořádání bez právní osobnosti zaznamenává údaje ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele svěřenského fondu nebo právního uspořádání ve smyslu § 4 odst. 4 písm. d). (3) Údaje ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele podle odstavců 1 a 2 uchovává právníká osoba, svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení vůči jinému právnímu uspořádání bez právní osobnosti po dobu, po kterou je tato osoba		čl. 30 odst. 1 a 2 čl. 31 odst. 1 až 3	1. Členské státy zajistí, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané v rejstříku na jejich území měly povinnost získat a mít adekvátní, přesné a současné informace o svém skutečném vlastnictví, včetně údajů o skutečné držené účasti. Členské státy zajistí, aby tyto subjekty měly povinnost povinným osobám při provádění opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II poskytnout kromě informací o svém právním majiteli i informace o svém skutečném majiteli. 2. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám. 1. Členské státy vyžadují, aby svěřenští správci jakéhokoli výslovně zřízeného svěřenského fondu, který se řídí jejich právem, získali a měli adekvátní, přesné a aktuální informace o skutečném vlastnictví, pokud jde o svěřenský fond. Tyto informace zahrnují údaje o

	<p>skutečným majitelem, a nejméně 10 let od zániku takového vztahu.</p> <p>(4) Údaje o skutečném majiteli právnické osoby, svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti se zapisují do evidence údajů o skutečných majitelích způsobem a v rozsahu, který stanoví zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.</p> <p>(5) Není-li to uvedeno v evidenci údajů o skutečných majitelích nebo při pochybnostech o správnosti tam uvedených údajů právnická osoba, svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení vůči jinému právnímu uspořádání bez právní osobnosti na žádost povinné osoby, Úřadu, soudu, orgánu činného v trestním řízení, orgánu Finanční správy České republiky nebo Celní správy České republiky sdělí, kdo je nebo byl jejím skutečným majitelem a uvede údaje ke zjištění a ověření jeho totožnosti; právnická osoba sdělí i údaje o jím skutečně držené účasti nebo jiné důvody, proč je tato osoba považována za skutečného majitele.</p>			<p>totožnosti:</p> <p>a) zakladatele;</p> <p>b) svěřenského správce či svěřenských správců;</p> <p>c) osoby vykonávající dohled nad správou fondu, existuje-li;</p> <p>d) obmyšlených nebo kategorie obmyšlených a e) kterékoli další fyzické osoby, která fakticky řídí svěřenský fond.</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby svěřenští správci o svém postavení informovali povinné osoby a aby jim včas poskytli informace uvedené v odstavci 1, pokud v roli svěřenského správce navazují obchodní vztah nebo provádějí příležitostnou transakci překračující prahové hodnoty stanovené v čl. 11 písm. b), c) a d).</p> <p>3. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám.</p>
§ 29c a 29d	<p>Úřad</p> <p>(1) Zřizuje se Úřad jako správní úřad se sídlem v Praze, který plní funkci finanční zpravodajské jednotky pro Českou republiku a je podřízen Ministerstvu financí.</p> <p>(2) Úřad působí v oblastech činnosti upravených tímto a dalšími právními předpisy, včetně rozhodování o zahájení a způsobu ukončení šetření, o získávání, zpracování a sdílení informací a o provádění kontrol.</p> <p>(3) Úřad při své činnosti uplatňuje taková organizační, personální a jiná opatření, která zaručují, že s informacemi získanými při jeho činnosti podle tohoto zákona nepřijde do styku nepovolaná osoba.</p> <p>(4) Činnost Úřadu materiálně, administrativně a finančně zajišťuje Ministerstvo financí. Úřad je účetní jednotkou; jeho příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly Ministerstva financí.</p>	32015L0849	<p>čl. 32 odst. 1</p> <p>čl. 32 odst. 3 až 5</p>	<p>1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu, jeho odhalování a účinnému boji proti němu</p> <p>3. Každá finanční zpravodajská jednotka musí být provozně nezávislá a samostatná, to znamená, že musí mít pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o tom, zda konkrétní informace analyzovat, žádat o ně a šířit je. Jakožto národní ústřední jednotka odpovídá finanční zpravodajská jednotka za příjem a analýzu oznámení podezřelých transakcí a dalších informací týkajících se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Finanční zpravodajská jednotka odpovídá za předávání výsledků své analýzy a jakýchkoli dalších relevantních informací všem příslušným orgánům, existují-li důvody k podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů</p>

	<p>§ 29d (1) Úřad řídí ředitel. (2) Výběr, jmenování a odvolání ředitele se řídí zákonem o státní službě.</p>			<p>nebo financování terorismu. Musí být schopna získat od povinných osob další informace. Členské státy poskytnou svým finančním zpravodajským jednotkám náležitě finanční, lidské a technické zdroje, aby mohly plnit své úkoly. 4. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky měly včasný přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, správní a z oblasti trestního řízení, které potřebují k řádnému plnění svých úkolů. Finanční zpravodajské jednotky musí být schopny odpovídat na žádosti o informace podané příslušnými orgány v jejich členských státech, jsou-li důvodem těchto žádostí obavy týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. O provedení analýzy nebo předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka. 5. Finanční zpravodajská jednotka nemá povinnost žádosti o informace vyhovět, jestliže má objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.</p>
§ 30 odst. 3 až 5	<p>(3) Úřad může v rozsahu potřebném pro šetření podezřelého obchodu žádat od zpracovatele nebo správce evidence poskytnutí informací z evidence uvedené v odstavci 4. Zpracovatel nebo správce evidence poskytne informace bezplatně, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Zpracovatel nebo správce evidence jsou povinni žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět. (4) Úřad může v rozsahu potřebném pro šetření podezřelého obchodu a výkon správního dozoru žádat od zpracovatele nebo správce evidence poskytnutí informací způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup z informačního systému evidence občanských průkazů, informačního systému evidence cestovních dokladů, informačního</p>	32015L0849	čl. 32 odst. 4	<p>4. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky měly včasný přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, správní a z oblasti trestního řízení, které potřebují k řádnému plnění svých úkolů. Finanční zpravodajské jednotky musí být schopny odpovídat na žádosti o informace podané příslušnými orgány v jejich členských státech, jsou-li důvodem těchto žádostí obavy týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. O provedení analýzy nebo předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka.</p>

	<p>systému evidence diplomatických a služebních pasů, informačního systému cizinců, informačního systému evidence obyvatel, katastru nemovitostí, základního registru obyvatel, základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci, základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí, základního registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností, informačního systému územní identifikace, registru silničních vozidel, centrálního registru silničních vozidel, registru historických a sportovních vozidel, registru řidičů a centrálního registru řidičů.</p> <p>(5) Úřad žádá o poskytnutí informací podle odstavců 3 a 4 pouze způsobem, který mu umožní uchovávat identifikační údaje zaměstnance, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O těchto skutečnostech jsou zpracovatel nebo správce evidence povinni zachovávat mlčenlivost.</p>			
§ 30a	<p>Hodnocení rizik na úrovni České republiky</p> <p>(1) Úřad koordinuje proces posouzení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni České republiky (dále jen „národní hodnocení rizik“). Na zpracování národního hodnocení rizik a jeho průběžné aktualizaci se podílí rovněž povinné osoby, Česká národní banka, orgány činné v trestním řízení, ostatní zainteresované státní orgány a další instituce.</p> <p>(2) Posouzení rizik podle odstavce 1 zohlední i faktory možného vyššího rizika, uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a hodnocení rizik provedená orgány Evropské unie a dalšími nadnárodními nebo mezinárodními institucemi.</p> <p>(3) Národní hodnocení rizik slouží zejména ke zdokonalení opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni státní správy a u povinných osob.</p> <p>(4) Národní hodnocení rizik se aktualizuje zejména s ohledem na vývoj rizik legalizace výnosů z trestné</p>	32015L0849	čl. 7	<p>1. Každý členský stát přijme vhodná opatření k identifikaci, posouzení, pochopení a zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, kterým čelí, i jakýchkoli souvisejících otázek v oblasti ochrany údajů. Toto posouzení rizik průběžně aktualizuje.</p> <p>2. Každý členský stát určí orgán nebo vytvoří mechanismus, jímž bude koordinovat opatření na vnitrostátní úrovni v reakci na rizika uvedená v odstavci 1. Název tohoto orgánu nebo popis tohoto mechanismu oznámí Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům.</p> <p>3. Při provádění posouzení rizik uvedeného v odstavci 1 tohoto článku členské státy využijí zjištění obsažená ve zprávě uvedené v čl. 6 odst. 1.</p> <p>4. Pokud jde o posouzení rizik uvedené v odstavci 1, každý členský stát:</p> <p>a) je použije ke zdokonalení svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zejména určením veškerých oblastí, kde mají povinné osoby uplatňovat zesílená opatření, a případně s uvedením opatření, která</p>

	<p>činnosti a financování terorismu a činnost orgánů Evropské unie.</p> <p>(5) Na základě dílčího hodnocení rizik jednotlivými subjekty podle odstavce 1 Úřad vypracovává a předkládá vládě k projednání konečnou verzi národního hodnocení rizik a jeho aktualizace.</p>			<p>mají být přijata;</p> <p>b) identifikuje případná odvětví nebo oblasti s nižším nebo vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu;</p> <p>c) je použije, aby mu pomohlo při alokaci zdrojů a stanovení jejich priorit pro boj proti praní peněz a financování terorismu;</p> <p>d) je použije k zajištění toho, aby byla pro každé odvětví nebo pro každou oblast vypracována vhodná pravidla odpovídající rizikům praní peněz a financování terorismu;</p> <p>e) příslušné informace neprodleně zpřístupní povinným osobám, aby jim usnadnil provedení vlastních posouzení rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu.</p> <p>5. Členské státy poskytnou výsledky svých posouzení rizik Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům.</p>
			čl. 18 odst. 3	<p>3. Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným vyšším rizikem uvedené v příloze III.</p>
§ 39 odst. 4	<p>(4) Výjimky uvedené v odstavci 1 v písmenech c) až m)</p> <p>a) se uplatní jen v nezbytně nutném rozsahu podle účelu poskytované informace, a to zejména s ohledem na ochranu informací o oznamovatelič podezřelých obchodů,</p> <p>b) nelze uplatnit, pokud by poskytnutí informací mohlo zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení, nebo jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům osoby, jíž se informace týká, nebo účelu, pro který byla žádost podána.</p>	32015L0849	čl. 32 odst. 5	<p>Finanční zpravodajská jednotka nemá povinnost žádosti o informace vyhovět, jestliže má objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.</p>
			čl. 38	<p>Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, které podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly chráněny před hrozbami nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.</p>
§51a	<p>(1) Za správní delikt povinné osoby podle § 43 až 49 může správní orgán uvedený v § 35 odst. 1 s</p>	32015L0849	čl. 59 odst. 2	<p>2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a opatření, které</p>

	<p>přihlednutím k povaze a závažnosti, jakož i k dalším okolnostem spáchaného správního deliktu, uložit též sankci zveřejnění rozhodnutí o správním deliktu.</p> <p>(2) Sankce zveřejnění rozhodnutí o správním deliktu spočívá v uveřejnění výrokové části pravomocného rozhodnutí o správním deliktu na internetových stránkách Úřadu po dobu 5 let.</p> <p>(3) Sankce zveřejnění rozhodnutí o správním deliktu nelze uložit, pokud se má za to, že</p> <p>a) by její uložení bylo zcela zjevně nepřiměřené povaze a závažnosti spáchaného správního deliktu, nebo</p> <p>b) by tím došlo k ohrožení stability finančních trhů.</p> <p>(4) Obsahem zveřejněného rozhodnutí o správním deliktu nesmějí být údaje umožňující identifikaci jiné osoby než pachatele.</p>		<p>čl. 60</p>	<p>lze uložit, minimálně:</p> <p>a) veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;</p> <p>b) příkaz, aby fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;</p> <p>c) podléhá-li povinná osoba povolení, odnětí nebo pozastavení tohoto povolení;</p> <p>d) dočasný zákaz výkonu vedoucích funkcí v povinných osobách pro kteroukoli osobu, která v povinné osobě plní řídicí úkoly, nebo pro kteroukoli jinou fyzickou osobu, která byla shledána odpovědnou za dané porušení předpisů;</p> <p>e) maximální správní pokuty ve výši nejméně dvojnásobku výhody, která byla porušením předpisů získána, pokud lze tuto výhodu stanovit, nebo nejméně 1 000 000 EUR.</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zveřejnily na svých oficiálních internetových stránkách rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátního předpisu přijatého k provedení této směrnice, proti němuž již nelze podat opravný prostředek, bezprostředně poté, co byla o tomto rozhodnutí vyrozuměna osoba, již byly sankce nebo opatření uloženy. Zveřejní se přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědné osoby. Členské státy nejsou povinny tento pododstavec uplatňovat na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.</p> <p>Pokud má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění údajů za to, že by zveřejnění totožnosti odpovědné osoby uvedené v prvním pododstavci nebo osobních údajů takové osoby bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, příslušné orgány:</p> <p>a) odloží zveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;</p> <p>b) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření</p>
--	---	--	---------------	---

				<p>zveřejní anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotyčných osobních údajů; v případě rozhodnutí zveřejnit správní sankci nebo opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou;</p> <p>c) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření nezveřejní vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují:</p> <p>i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů; nebo</p> <p>ii) přiměřenost zveřejnění takového rozhodnutí s ohledem na opatření považovaná za méně významná.</p> <p>2. Pokud členské státy povolí zveřejnění rozhodnutí, proti nimž lze podat opravný prostředek, zveřejní příslušné orgány bezprostředně na svých oficiálních internetových stránkách rovněž tuto informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření.</p> <p>3. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu pěti let od zveřejnění. Osobní údaje, jež taková zveřejněná informace obsahuje, jsou však na oficiálních internetových stránkách uchovávány pouze po nezbytnou dobu, v souladu s platnými předpisy o ochraně údajů.</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při určování druhu a výše správních sankcí nebo opatření zohlednily všechny relevantní okolnosti, případně včetně:</p> <p>a) závažnosti a doby trvání porušení předpisů;</p> <p>b) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;</p> <p>c) finanční síly fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, kterou udává například celkový obrat právnické osoby považované za odpovědnou nebo roční příjem fyzické osoby považované za odpovědnou;</p> <p>d) výhody získané porušením předpisů, které dosáhla</p>
--	--	--	--	---

				<p>fyzická nebo právnická osoba považovaná za odpovědnou, pokud lze tuto výhodu stanovit;</p> <p>e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;</p> <p>f) míry spolupráce fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou s příslušným orgánem;</p> <p>g) předchozích porušení předpisů fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou.</p> <p>5. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za porušení předpisů uvedená v čl. 59 odst. 1 spáchaná v jejich prospěch jakoukoli osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:</p> <p>a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;</p> <p>b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby; nebo</p> <p>c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.</p> <p>6. Členské státy rovněž zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 5 tohoto článku umožnil spáchání porušení předpisů uvedených v čl. 59 odst. 1 ve prospěch této právnické osoby osobou spadající do její pravomoci</p>
§ 54 odst. 8	(8) Povinnosti a omezení vztahující se k politicky exponovaným osobám uplatní povinná osoba ještě nejméně po dobu 12 měsíců ode dne, kdy politicky exponovaná osoba přestala vykonávat příslušnou funkci; vždy však do doby, než povinná osoba na základě hodnocení rizik vyloučí u klienta riziko specifické pro politicky exponované osoby. Po tuto dobu se ve stejném rozsahu uplatní také vůči klientovi, jehož skutečným majitelem je politicky exponovaná osoba, a vůči osobě, o níž je povinné osobě známo, že jedná ve prospěch politicky exponované osoby.	32015L0849	čl. 22	Pokud politicky exponovaná osoba již nezastává významnou veřejnou funkci v členském státě, třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, musí povinné osoby alespoň po dvanáct měsíců zohledňovat trvající riziko představované touto osobou a uplatňovat vhodná opatření při zohlednění míry rizika, dokud se nemá za to, že tato osoba již nepředstavuje žádné další riziko specifické pro politicky exponované osoby.
§ 54 odst. 10	(10) Pravidla zákona o ochraně osobních údajů se na činnosti vykonávané povinnými osobami podle	32015L0849	čl. 41 odst. 2	2. Osobní údaje smějí povinné osoby zpracovávat na základě této směrnice pouze pro účely předcházení praní

	tohoto zákona použijí v rozsahu povinností správce při zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů.			peněz a financování terorismu, jak je uvedeno v článku 1, a nesmějí je dále zpracovávat způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů na základě této směrnice pro jakékoli jiné účely, například komerční, se zakazuje.
Příloha č. 2	<p>Demonstrativní výčet faktorů možného vyššího rizika podle § 21a odst. 1 a § 30a odst. 2:</p> <p>1. Rizikové faktory klienta:</p> <p>a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností,</p> <p>b) klient je usazen v zeměpisné oblasti s vyšším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3,</p> <p>c) právnická osoba, svěřenský fond nebo obdobné právní uspořádání bez právní osobnosti je osobním nástrojem držby aktiv,</p> <p>d) klient je obchodní korporací, v níž mohou působit pověřeni akcionáři nebo společníci nebo která vydává akcie ve formě na doručitele,</p> <p>e) klient při své podnikatelské činnosti ve velké míře využívá hotovost, nebo</p> <p>f) vlastnická struktura klienta se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze jeho obchodní činnosti.</p> <p>2. Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:</p> <p>g) využívání služeb privátního bankovníctví,</p> <p>h) využívání produktů nebo transakcí, které by mohly napomáhat anonymitě,</p> <p>i) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti klienta nebo za něj jednající fyzické osoby a bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou například elektronické podpisy,</p> <p>j) příchozí platby od neznámých nebo nespřízněných třetích osob, nebo</p> <p>k) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové nebo již existující produkty.</p> <p>3. Faktory zeměpisného rizika:</p> <p>l) země, které byly orgány Evropské unie nebo</p>	32015L0849	PŘÍLOHA III	<p>Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného vyššího rizika podle čl. 18 odst. 3:</p> <p>1) Rizikové faktory klienta:</p> <p>a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností;</p> <p>b) klienti jsou usazeni v zeměpisných oblastech s vyšším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3;</p> <p>c) právnické osoby nebo právní uspořádání jsou osobními nástroji držby aktiv;</p> <p>d) společnosti mají pověřené akcionáře nebo společníky nebo akcie ve formě na doručitele;</p> <p>e) podniky ve velké míře využívají hotovost;</p> <p>f) vlastnická struktura společnosti se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze její obchodní činnosti.</p> <p>2) Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:</p> <p>a) privátní bankovníctví;</p> <p>b) produkty nebo transakce, které by mohly napomáhat anonymitě;</p> <p>c) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti partnera a bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou elektronické podpisy;</p> <p>d) platby získané od neznámých nebo nespřízněných třetích osob; e) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové i již existující produkty.</p> <p>3) Faktory zeměpisného rizika:</p> <p>a) aniž je dotčen článek 9, země, které byly ve věrohodných zdrojích, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;</p> <p>b) země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné</p>

	<p>mezinárodními institucemi, zabývajícími se opatřeními proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, financování terorismu nebo šíření zbraní hromadného ničení označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu, nebo se podílí na nelegálním šíření zbraní hromadného ničení,</p> <p>m) země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti,</p> <p>n) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná omezující opatření uložená například Evropskou unií nebo Organizací spojených národů, nebo</p> <p>o) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.</p>			<p>činnosti;</p> <p>c) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná opatření uložená například Unií nebo Organizací spojených národů; d) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.</p>
<p>Změna zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob</p>				
§ 118a až 118i	<p>ČÁST PÁTÁ EVIDENCE ÚDAJŮ O SKUTEČNÝCH MAJITELÍCH</p> <p>§ 118a (1) Zřizuje se evidence údajů o skutečném majiteli právnické osoby zapsané do veřejného rejstříku podle tohoto zákona a svěřenského fondu zapsaného do evidence svěřenských fondů podle tohoto zákona, kterým se rozumí skutečný majitel podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „evidence skutečných majitelů“). (2) Evidence skutečných majitelů je informačním systémem veřejné správy. (3) Evidence skutečných majitelů je vedena v elektronické podobě. Evidenci skutečných majitelů vede rejstříkový soud.</p>	32015L0849	čl. 30	<p>1. Členské státy zajistí, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané v rejstříku na jejich území měly povinnost získat a mít adekvátní, přesné a současné informace o svém skutečném vlastnictví, včetně údajů o skutečné držené účasti. Členské státy zajistí, aby tyto subjekty měly povinnost povinným osobám při provádění opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II poskytnout kromě informací o svém právním majiteli i informace o svém skutečném majiteli.</p> <p>2. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 byly v každém členském státě uchovávány v centrálním registru, například v obchodním rejstříku, podnikovém rejstříku podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES⁽¹⁾ nebo</p>

<p>§ 118b Evidence skutečných majitelů není veřejným rejstříkem. Ustanovení části první až čtvrté se na evidenci skutečných majitelů a údaje o skutečném majiteli nepoužijí, není-li dále stanoveno jinak.</p> <p>§ 118c Údaje o skutečném majiteli vede rejstříkový soud pro každou zapsanou právnickou osobu a každý zapsaný svěřenský fond ve zvláštní vložce podle § 2 odst. 1.</p> <p>§ 118d (1) Návrh na zápis údajů o skutečném majiteli, jeho změnu nebo výmaz (dále jen „zápis údajů o skutečném majiteli“) může podat osoba, která je podle tohoto nebo jiného zákona oprávněna podat návrh na zápis do veřejného rejstříku; § 11 odst. 3 se nepoužije. (2) Návrh na zápis údajů o skutečném majiteli musí být učiněn bez zbytečného odkladu po vzniku rozhodné skutečnosti. (3) Návrh na zápis údajů o skutečném majiteli lze učinit pouze na formuláři. Ustanovení § 19, 22 až 24 se použijí obdobně. (4) Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou náležitosti formuláře pro návrh na zápis údajů o skutečném majiteli. Formulář Ministerstvo spravedlnosti zároveň uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.</p> <p>§ 118e Do evidence skutečných majitelů se o skutečném majiteli zapisuje a) jméno a adresa místa pobytu, popřípadě také bydliště, liší-li se od adresy místa pobytu, b) datum narození a rodné číslo, bylo-li mu přiděleno, c) státní příslušnost a d) údaj o 1. podílu na hlasovacích právech, zakládá-li se postavení skutečného majitele na přímé účasti v právnické osobě,</p>			<p>veřejném rejstříku. Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů. Informace o skutečném vlastnictví obsažené v této databázi mohou být shromažďovány v souladu s vnitrostátními systémy.</p> <p>4. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru podle odstavce 3 byly adekvátní, přesné a současné.</p> <p>5. Členské státy zajistí, aby informace o skutečném vlastnictví byly vždy k dispozici: a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez omezení; b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II; c) kterékoli osobě nebo organizaci, která může prokázat oprávněný zájem.</p> <p>Osoby nebo organizace uvedené v prvním pododstavci písm. c) musí mít přístup přinejmenším k informacím o jméně, měsíci a roku narození, státní příslušnosti a zemi bydliště skutečného majitele a o povaze a rozsahu skutečné držené účasti.</p> <p>Pro účely tohoto odstavce musí být přístup k informacím o skutečném vlastnictví v souladu s pravidly pro ochranu údajů a může být podmíněn registrací online a zpoplatněn. Poplatky za získání informací nesmějí převyšovat administrativní náklady s tím spojené.</p> <p>6. Centrální registr uvedený v odstavci 3 zajistí včasný a neomezený přístup pro příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky bez upozornění dotčeného subjektu. Umožní rovněž včasný přístup pro povinné osoby při přijímání opatření hloubkové kontroly klienta.</p> <p>7. Členské státy zajistí, aby byly příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 3 včas poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států.</p> <p>8. Členské státy vyžadují, aby se povinné osoby při plnění jejich požadavků na hloubkovou kontrolu klienta v souladu s kapitolou II nespolehalo výhradně na centrální registr uvedený v odstavci 3. Tyto požadavky</p>
---	--	--	---

	<p>2. podílu na rozdělovaných prostředcích, zakládá-li se postavení skutečného majitele na tom, že je jejich příjemcem, anebo</p> <p>3. jiné skutečnosti, je-li postavení skutečného majitele založeno jinak.</p> <p>§ 118f</p> <p>(1) Údaje o skutečném majiteli se neposkytují spolu s opisem zápisu z veřejného rejstříku podle § 3 až 5 ani se neuveřejňují.</p> <p>(2) Výpis údajů z evidence skutečných majitelů může v rozsahu údajů o jméně, státu bydliště, roce a měsíci narození skutečného majitele a údajů podle § 118e písm. c) a d) obdržet ten, kdo prokáže zájem v souvislosti s předcházením trestným činům podílnictví, podílnictví z nedbalosti, legalizace výnosů z trestné činnosti, legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti a jejich zdrojovým trestným činům a trestného činu teroristického útoku podle § 311 odst. 2 alinea 3 trestního zákoníku. Na výpis z evidence skutečných majitelů se § 3 a 4 použijí obdobně.</p> <p>(3) Ministerstvo spravedlnosti umožní dálkový přístup k údajům o skutečném majiteli</p> <p>a) soudu pro účely soudního řízení,</p> <p>b) orgánům činným v trestním řízení pro účely trestního řízení a státnímu zastupitelství také pro účely výkonu jiné než trestní působnosti,</p> <p>c) správci daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění pro účely výkonu jejich správy,</p> <p>d) zpravodajské službě pro účely plnění úkolů podle zákona, který upravuje činnost zpravodajských služeb,</p> <p>e) Finančnímu analytickému úřadu, České národní bance a dalším orgánům při výkonu činností podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí za</p>			<p>musí být plněny použitím přístupu založeného na posouzení rizik.</p> <p>9. Členské státy mohou v jednotlivých případech za výjimečných okolností stanovit výjimku z přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném vlastnictví podle odst. 5 písm. b) a c), pokud by poskytnutí tohoto přístupu skutečného majitele vystavilo riziku podvodu, únosu, vydírání, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak nezpůsobilá osoba. Výjimky udělené podle tohoto odstavce se nevztahují na úvěrové instituce a finanční instituce a na ty povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. b), které jsou veřejnými činiteli</p> <p>-----</p> <p>(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1. 10. 2009, s. 11).</p>
--	---	--	--	---

	<p>účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu,</p> <p>f) České národní bance při výkonu dohledu nad osobami působícími na finančním trhu a při výkonu činností podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu,</p> <p>g) Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Ministerstvu vnitra nebo zpravodajské službě pro účely bezpečnostního řízení podle zákona, který upravuje ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost,</p> <p>h) Nejvyššímu kontrolnímu úřadu pro účely výkonu jeho působnosti podle jiného právního předpisu,</p> <p>i) povinné osobě podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v souvislosti s prováděním identifikace a kontroly klienta,</p> <p>j) tomu, o němž tak stanoví jiný zákon.</p> <p>(4) Ministerstvo spravedlnosti umožní přístup podle odstavce 3, bude-li zjistitelná identita konkrétních fyzických osob, které k údajům o skutečném majiteli přistupují. Způsob přístupu k údajům o skutečném majiteli stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.</p> <p>(5) Za umožnění přístupu podle odstavce 3 písm. i) a j) náleží náhrada nákladů. Výše této náhrady nesmí překročit hodnotu skutečně vynaložených nákladů spojených s provozem a aktualizací aplikace umožňující přístup podle věty první. Výši náhrady nákladů a obsah povinností spojených s přístupem podle věty první stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.</p> <p>§ 118g</p> <p>(1) Údaje o skutečném majiteli rejstříkový soud zapíše do evidence skutečných majitelů, aniž by o tom vydával rozhodnutí, pouze na základě návrhu na zápis údajů o skutečném majiteli.</p> <p>(2) K návrhu na zápis údajů o skutečném majiteli je</p>			
--	--	--	--	--

<p>příslušný krajský soud, v jehož obvodu je obecný soud osoby, jíž se zápis týká. Ustanovení § 75 a 76 se použijí obdobně.</p> <p>(3) Rejstříkový soud nezapíše údaje o skutečném majiteli do evidence skutečných majitelů, jestliže návrh na zápis údajů o skutečném majiteli</p> <ul style="list-style-type: none"> a) byl učiněn osobou, která k tomu není oprávněna, b) nebyl učiněn předepsaným způsobem, c) neobsahuje všechny předepsané náležitosti, d) je nesrozumitelný nebo neurčitý, e) nebyl podán s listinami, jimiž mají být podle tohoto nebo jiného zákona doloženy údaje o skutečném majiteli. <p>(4) Nemohou-li být údaje o skutečném majiteli zapsány do evidence skutečných majitelů podle odstavce 3, odešle o tom rejstříkový soud ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení návrhu na zápis údajů o skutečném majiteli vyrozumění tomu, kdo návrh učinil, a uvede důvody neprovedení tohoto zápisu, včetně poučení, jak lze nedostatky odstranit.</p> <p>(5) Ustanovení § 87 a 95 odst. 1 se použijí obdobně. Chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti v evidenci opraví předseda senátu kdykoliv i bez návrhu, aniž by o tom vydával rozhodnutí.</p> <p>(6) Zapisuje-li rejstříkový soud údaje o skutečném majiteli, které mají podklad v přiloženém notářském zápisu, zkoumá pouze to, zda notářský zápis splňuje požadavky kladené na něj jiným zákonem.</p> <p>(7) Není-li v této části stanoveno jinak, použijí se na řízení o návrhu na zápis údajů o skutečném majiteli ustanovení zákona upravujícího občanské soudní řízení.</p> <p>§ 118h</p> <p>(1) Údaje o skutečném majiteli rejstříkový soud zapíše do evidence skutečných majitelů do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu došel návrh na zápis údajů o skutečném majiteli. Byl-li však soudní poplatek z návrhu zaplacen až poté, co návrh došel</p>			
--	--	--	--

	<p>soudu, nebo došlo-li ke změně návrhu, běží lhůta podle věty první až ode dne zaplacení soudního poplatku nebo ode dne, kdy rejstříkovému soudu došel změněný návrh.</p> <p>(2) Rejstříkový soud provede zápis údajů o skutečném majiteli do evidence skutečných majitelů ke dni uvedenému v návrhu, nejdříve však ke dni provedení.</p> <p>§ 118i</p> <p>Notář provede zápis údajů o skutečném majiteli do evidence skutečných majitelů, jestliže jsou splněny předpoklady podle § 108. Ustanovení § 110, 112, 113 a 116 se na zápis údajů o skutečném majiteli do evidence skutečných majitelů prováděné notářem použijí obdobně.</p>			
--	---	--	--	--

Číslo předpisu EU (kód celex)	Název předpisu EU
32015L0849	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES
32015R0847	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006
32014R0910	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014, o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.